

TWENTY-FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST
FIFTH SUNDAY OF LUKE

Icon of Saints Zenobius and Zenobia, and others -- October 30th

October 30, 2016

24TH SUNDAY AFTER PENTECOST – TONE 7

**THE HOLY MARTYRS ZENOBIUS, BISHOP OF AEGEA, AND HIS SISTER, ZENOBBIA;
PASSING INTO ETERNAL LIFE (1963) OF BLESSED PRIEST-MARTYR OLEKSIY ZARYTSKY,
PASTOR OF STRUTYN NEAR ZOLOCHIV, AND SIBERIA**

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF OCTOBER 31 – NOVEMBER 6

THURSDAY, NOVEMBER 3 – THE HOLY MARTYRS ACEPSIMUS, BISHOP; JOSEPH, PRIEST; AND AITHALAS, DEACON;
COMMEMORATION OF THE DEDICATION OF THE CHURCH OF THE HOLY GREAT MARTYR
GEORGE IN LYDDA, WHEREIN HIS PRECIOUS BODY WAS PLACED

10:00 AM – Divine Liturgy + Theodore Deane (2nd anniversary); Req: Deane Family

SATURDAY, NOVEMBER 5 – THE VENERABLE MARTYR ANASTASIA THE ROMAN; OUR VENERABLE FATHER ABRAMIUS,
ARCHIMANDRITE OF THE EPIPHANY MONASTERY, WONDERWORKER OF ROSTOV

6:00 PM – Great Vespers for Sunday

SUNDAY, NOVEMBER 6 – 25TH SUNDAY AFTER PENTECOST; OUR HOLY FATHER PAUL THE CONFESSOR, ARCHBISHOP OF
CONSTANTINOPLE

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

**GIVE FIRST,
MANAGE THE REST SECOND**

If God comes first in our lives, then giving to God should also come first. The person who says, “After I pay my bills I can’t afford to give,” may be telling the truth. But these people have made a grave error. They have put the cart before the horse! None of us could afford to give with what’s left. We must put God first and then manage the rest of our income in a way by which we will still pay all our bills. This is easier than we think because by doing so, we will have God’s blessing!

“It is not hatred that is wrong, it is hating the wrong thing that is wrong. It is not anger that is wrong, it is being angry at the wrong thing that is wrong. Tell me your enemy, and I will tell you what you are. Tell me your hatred, and I will tell you your character. Do you hate religion? Then your conscience bothers you. Do you hate the wealthy? Then you are avaricious, and you want to be wealthy. Do you hate sin? Then you love God. Do you hate your hate, your selfishness, your quick temper, your wickedness? Then you are a good soul, for ‘if any man come to me... and hate not his own life, he cannot be my disciple’ Luke 14:26”

– Venerable Fulton Sheen
(Victory over Vice)

Від Катехизму “Христос наша Пасха”

IV. Особиста молитва християнина

Г. Практика Молитви

6. Ісусова молитва і молитва на вервиці

*«Імені немає іншого під небом, що було дане людям, яким ми маємо спастися»
(Ді. 4, 12)*

*«Радуйся, благодатна, Господь з тобою!»
(Лк. 1, 28)*

693. Наша духовна традиція через століття донесла до наших днів досвід глибокої і водночас простої молитви, яка полягає в постійному повторюванні слів: «Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного». Через безнастанне взивання імені Ісуса Христа молитву називають Ісусовою. Практика Ісусової молитви має за мету закоренити в нашому нутрі, у нашому серці постійне й живе усвідомлення Божої присутності¹.
694. Відмовляють Ісусову молитву на зробленій зі шнура вервиці (від слов'янського слова «верв», звідки пішло українське віршовка, мотузка), коло якої містить «сотицю» – сто вузликів для ста повторень слів «Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене, грішного». Ісусова молитва починається, як і Щоденні молитви, «Звичайним початком» (церковнослов'янською *Начало обичне*: Царю Небесний, Трисвяте, Пресвята Тройце, Отче наш) аж до Символу віри включно. Після цього переходимо до «сотиці». Повторень молитви може бути як одна сотня, так і дві чи більше. Кожну сотицю закінчуємо Богородичною молитвою «Достойно є», а кожну наступну починаємо з «Прийдіте, поклонімося». Однак, сама кількість повторень – не самоціль; вона є засобом для вкорінення у серці відчуття присутності Спасителя.
695. Разом з Ісусовою молитвою в нашій Церкві практикують молитву на вервиці до Богородиці. «Вервичка, або псалтир Пречистої Діви Марії, – це побожний спосіб моління до Бога, легкий і сприйнятливий для всіх. Він полягає в прославленні Пресвятої Богородиці повторюванням молитви «Богородице Діво» 150 разів – за числом псалмів Давида; при цьому кожен десяток перемежовується Господньою молитвою з відповідними роздумами над життям Господа нашого Ісуса Христа»². Папа Римський Іван Павло II додав до традиційних п'ятнадцяти вервичних роздумувань ще п'ять Таїнств Світла³.

7. Іспит совісті

*«Опам'ятавшись, він сказав до себе: [...] Встану та піду до батька мого»
(Лк. 15, 17-18)*

696. Молитовну практику іспиту совісті творимо увечері перед сном. Полягає вона в тому, щоб поглянути на прожитий день у світлі Божих заповідей і «побачити» в ньому як ознаки Божої опіки та Провидіння, так і вияви нашої гріховності

1 Пор. *Молитовник «Прийдіте, поклонімося»*, Ісусова молитва.

2 Пій IX, Булла *Consueverunt Romani Pontifices* [«Римські Архиєреї зверталися»], (17 вересня 1569).

3 ІВАН ПАВЛО II, Апостольське послання *Rosarium Virginis Mariae* [«Вервиця Діви Марії»], (16 жовтня 2002), 21.

й немочі. Споглядання справ минулого дня «Божими очима» – це нагода побачити їх у правді. Цей «погляд» дозволить перенести події прожитого дня з пам'яті в сумління та «по-Божому» оцінити їх.

697. Велика благодать молитовного іспиту совісті – це самопізнання. Ми стаємо чуйними до того, що робимо, говоримо та думаємо, зауважуємо в собі те, чого без цієї молитви ніколи не пізнали б. Водночас ми усвідомлюємо власні недоліки без самовиправдання, з надією на Боже милосердя. Святий Василій Великий навчає: «Коли день скінчиться, то треба подякувати за те, що було дано нам чи що ми виконали за цей день. І треба висповідатися у прогріхах, чи вільних, чи мимовільних, чи навіть таємних; були вони на словах чи на ділі, чи в самому тільки серці, – за все треба в молитві просити Божого милосердя. Надзвичайно корисно замислюватися над минулими прогріхами, щоб остерігатися їх у майбутньому»⁴.
698. Плодом молитви іспиту совісті є благодать пробачення «нашим винуватцям» і віднайдення внутрішнього миру. Важливим моментом іспиту совісті є побачити в подіях минулого дня Божий Промисел. Коли побачимо в обставинах і людях Божу дію, тоді зможемо прийняти все, що відбулося, з подякою і відчуті в пережитому близькість Бога. Завершивши іспит сумління перед сном, можемо сказати з псалмоспівцем: «Я ліг собі, й заснув, і пробудився, – бо Господь мене зберігає» (Пс. 3, 6).

Г. Місце і час молитви

1. Усамітнення для молитви

*«Ти ж, коли молишся, увійди у свою кімнату»
(Мт. 6, 6)*

699. Цю пораду Христос дав під час Нагірної проповіді. Отці духовного життя часто тлумачили ці слова, розуміючи їх як скерування уваги вглиб себе. Про внутрішню увагу йдеться в заклику святого Василя Великого «Уважай на себе», до неї нас постійно закликають літургійним «Будьмо уважні» (церковнослов'янською – Воньмім). Наш найперший відгук на такий заклик – це очевидно посилити увагу до того, що відбувається всередині нас.

2. Як часто маємо молитися?

*«Моліться без перерви»
(1 Сл. 5, 17)*

700. Церква провадить людину на шляху її молитви та пропонує спертися на набутий молитовний досвід. Полягає він у тому, що треба відвести для розмови з Богом конкретно окреслений час, мінімально – двічі на день, уранці та ввечері. Відповідно підібрані тексти вечірніх і ранкових молитов містяться в «Молитовнику», де поміщено й інші молитви, які супроводжують життя віруючої людини упродовж цілого дня. Молитва є головним правилом життя. Молячись частіше, ми поступово зближуємо між собою молитву і свої щоденні справи, щоб у перспективі молитва стала для нас важливою щоденною справою, а всі інші справи сповнилися духом молитви. Тому молитва і праця є двома взаємопов'язаними аспектами християнського способу життя. Життя

⁴ ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ, *Обширні правила*, 37, 4.

християнина, насичене спілкуванням з Богом, перетвориться у свято, стане часом власного освячення й переображення світу.

3. Молитовне чужання

*«Блаженний, хто пильнує»
(Од. 16, 15)*

701. «Чувайте й моліться, щоб не ввійшли в спокусу» (Мт. 26, 41; Мр. 14, 38), – застерігав Христос апостолів у Гетсиманському саді, а в притчі про Десятьох дів попереджав: «Чувайте, отже, не знаєте бо ні дня, ні години» (Мт. 25, 13). Образ сну духовні отці використовували для змалювання стану грішної людини, котра «в гріхах заснула на смерть». Через гріхи людина «поринає в сновидіння» власних оман. Якщо гріховний «сон» триватиме, то закінчиться «смертю» – повною неспроможністю людини до добра та небажанням його творити.

4. Взаємозв'язок між молитвою і постом

*«Молитва з постом – річ добра»
(Тов. 12, 8)*

702. Христос у Євангелії наголошує на взаємозв'язку між молитвою і постом для подолання впливу лукавого на людину, тобто звільнення від гріха: «Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом» (Мр. 9, 29). Святі Отці підкреслювали невіддільність посту від молитви: «Наскільки відбереш від тіла, настільки додаси душі підживитися духовною силою»⁵. Через піст ми стримуємо й обмежуємо «зовнішню людину», щоб через молитву почала розвиватися «внутрішня». Коли молитва відокремлена від посту, то внутрішня людина не має належних умов для розвитку.

5. Молитва перед іконами

*«Освітли світлом Твого обличчя слугу Твого»
(Пс. 31(30), 17)*

703. Ікони служать молитві, щоб до міри духовного зростання поступово перейти від віри в Таїну Бога до споглядання Його «обличчям до обличчя». VII Вселенський собор навчає, що Бога пізнаємо через Сина Божого – Слово та Образ Отця. Кожен зі шляхів богопізнання є однаково важливим і вартісним. У молитві перед іконами головним «органом» спілкування з Богом є не уста, які вимовляють слова, а очі, якими дивимосся на зображення, щоб споглядати зображену Особу. Як і словесна молитва, молитва перед іконами є поступальним процесом, образом якого є драбина (ліствиця).

Яка Моя Відповідь?

Ґеразинський народ жив у темноті поганства, а Христос, переступивши кордони жидівської землі, прийшов до них і приніс їм світло Своєї науки та оздоровив людину, наповнену злим духом. Але вони не злюбили світла й тому вийшли Христові назустріч і молили Його „щоби Він відійшов від них”.

Те, що Ісус вчинив в ґеразинській землі, Він робить і сьогодні, й робитиме в майбутньому. **Христос — це індивідуальність, яка зрушує і потрясає.** Ми знаємо, що Христос приніс нам мир, спокій, але, звичайно, перед тим як дати нам його, Він зробить нас неспокійними. У Святому Євангелії Христос виступає як особа, що ворухить, непокоїть людей.

Коли Христос стояв на суді перед Пилатом, свідки фальшиво свідчили проти Нього. Але одне свідчення було правдиве — „Він ворохобить народ” (Лк. 23, 5). Дійсно, **Він стрясає людьми й кидає їх у вир захоплення.** Своєю наукою Він поборов імперію, Він змінив течію людської історії.

Коли ми глянемо на наше життя і на себе самих, та порівняємо його з життям Христа, тоді нашим першим словом буде: „Я не такий”. Але другим словом буде: „Я можу бути такий. Я можу віддати себе на службу другим. Я не такий, як Він, але я можу бути, я повинен бути такий”. Історія християнства свідчить, що були такі люди, які дозволили Христові зворохобити себе до такої міри, що уподібнилися Йому, нашому Спасителеві.

Щоби повернути нас до богоугодного життя, Христос **приходить без запрошення**, так, як без запрошення він прийшов до мешканців Ґерази. Він своєю ласкою **побуджує нас до добрих діл, але від нас залежить**, чи ми приймемо Його виклик.

Мусимо признати, що прохання ґеразинців є великою невдячністю і грубим матеріалізмом. Якщо взяти до уваги, що ті слова стосуються Христа, нашого Спасителя, тоді вони стануть для нас жахливими. Але чи немає між нами таких, які говорять так само? Очевидно, ніхто з нас не відважиться сказати Христові: „Забирайся”. Але, як ми приглянемося ближче до нашого життя, то побачимо, що в наших ділах є багато схожого з проханням ґеразинців.

Ми говоримо: „Іди від нас” тоді, коли ми стараємося бути **лише добрими**, хоча Він кличе нас **бути найкращими**. Ми говоримо: „Іди від нас”, коли ми глухі до потреб ближнього, коли ми лінуємося дати відповідь тому, хто просить допомоги. Наші дії в таких чи інших подібних випадках є повторенням слів ґеразинців: „Відійди з наших околиць”.

Яка є Христова відповідь на таке прохання? лише одна — Він виконає прохання, Він віддалиться від нас. **Господь не хоче й не може насильно діяти над нами.** Він стоїть біля дверей і стукає. Наша справа відчиняти Йому. Якщо ми не хочемо відчинити, тоді ми поволі віддаляємося від Нього. Ми можемо сказати: „Ні” або „Так”. Кожен, отже, нехай питає себе: „Яка моя відповідь?”

WHAT IS MY REPLY?

The people of Gerasene lived in the darkness of paganism when Christ, crossing the borders of the Jewish nation, went to them and brought them the light of His teachings. At that time, He also cured a man possessed by an evil demon. But the people did not like the light and asked Christ to leave their land.

What Christ did in Gerasene is the same thing He does today, and will continue to do in the future. **Christ is an individual Who shakes up the established order.** We know that Christ brought us peace but, usually, before giving us peace, He creates conflict within us. In the Holy Gospel, Christ appears as a person who brings conflict and upheaval into people's lives by making them see the faults of the system in which they exist.

When Christ stood trial before Pilate, many witnesses came forth with false accusations against Him. But one statement by a witness was true — “He stirs up the people” (Lk. 23, 5). Truly, He did stir up the people and **threw them into a whirlwind of ecstasy towards His ideals.** With His teachings, He overthrew the empire. He changed the course of human history.

When we look at ourselves and at the lives we lead and then compare ourselves to Jesus, our first words will be: “I am not like that.” But the following words may be: “But I could be. I could dedicate myself to the service of others. I am not like Him, but I could be and should be like Him.” The history of Christianity tells us that there were those people who allowed Christ to inspire them to such an extent that they became like their Savior.

In order to bring us back to a life consistent with the teachings of God, **Christ comes to us uninvited**, just as He did to the inhabitants of Gerasene. In His mercy, **He calls upon us to do good deeds. But, the choice is ours**, whether or not to heed His call.

We must admit that the request of the inhabitants of Gerasene for Christ to leave was the highest form of ingratitude and self-centeredness. If we consider the fact that these words were directed at Christ, our Savior, then they become even more cruel. But, are there not those among us who speak the same way? Of course, none of us would dare to say to Christ: “Go away.” But, when we look closer at our lives, we may see that, sometimes our actions are the similar to those of the people of Gerasene.

We say: “Go away from us” when we try to **be only good**, although Christ calls on us to **be the best**. We say: “Go away from us” when we turn a blind eye to the needs of our neighbor and a deaf ear to his cries for help. Our actions in these, and other circumstances, are an echo of the words of the people of Gerasene: “Go away from us.”

What is Christ's answer to this request? Only one — He responds to our request and He goes away. **The Lord does not want to, and He cannot, force us to accept Him.** He stands at the door and knocks. We decide whether or not to open the door to Him. We can say: “No” or “Yes”. Let us each ask ourselves: “What will my answer be?”

From the Catechism “Christ our Pascha”

IV. The Personal Prayer of the Christian

D. The Practice of Prayer

6. The Jesus Prayer and the prayer of the Rosary

There is no other name under heaven given among mortals by which we must be saved.
(Acts 4:12)

Rejoice, full of grace, the Lord is with you!
(see Lk 1:28)

693. Down through the ages and to our own day our spiritual tradition has transmitted the experience of a profound and yet simple prayer. It consists in a continual repetition of the words, “Lord, Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, a sinner.” It is called the *Jesus Prayer* because of the continual invocation of the name of Jesus Christ. The practice of the Jesus Prayer aims at rooting within us, within our heart, a continual and vivid consciousness of God’s presence.¹
694. The Jesus Prayer is recited on a prayer cord (the Ukrainian *vervytsia* comes from the Slavonic *verv* meaning a cord), which frequently comprises a circle of one hundred knots for a hundredfold repetition of the words, “Lord, Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, a sinner.” The Jesus Prayer on the prayer cord begins, as do the Daily Prayers, with the *Usual Beginning* (Heavenly King, the Thrice-Holy Hymn, Most Holy Trinity, Our Father) up to and including the Creed. After this beginning, we start the first hundred prayers (or *century*). One may recite a single century, or two or more. Every century concludes with the hymn to the Mother of God, “It is truly right to bless you, O God-bearing one.” The subsequent century begins with “Come, let us bow in worship.” However, the number of repetitions is not an aim in itself, it is a means to implant in the heart an awareness of the Saviour’s presence.
695. Together with the Jesus Prayer, some in our Church also pray the Marian Rosary. The Rosary, or Psalter of the Most Pure Virgin Mary is a pious form of prayer to God, easy and accessible to all. It consists in extolling the most holy Mother of God through the repetition of the prayer “Rejoice, Mother of God, Virgin Mary” 150 times. This is the number of the Psalms of David. Within these 150 prayers, every decade is measured off by the “Our Father” and by appropriate meditations on the life of our Lord Jesus Christ (or mysteries).² The Roman Pontiff Saint John Paul II added to the traditional fifteen mysteries of the Rosary five more Luminous Mysteries.³

7. The Examination of Conscience

When he came to himself he said... I will get up and go to my father. ‘
(Lk 15:17-18)

696. In the evening before retiring to sleep, we perform a prayer practice called the examination of conscience. It consists in reviewing the day that has passed in the light of God’s commandments. The purpose is to see in the day that has passed the signs of God’s care and providence as well the expressions of our sinfulness and weakness. To contemplate the events of the day *through God’s eyes* is an

¹ See *Beneath the Mantle of your Mercy Prayerbook*, On the Jesus Prayer, 239.

² PIUS V, *Consueverunt Romani* [Call to Prayer].

³ JOHN PAUL II, Apostolic Letter *Rosarium Virginis Mariae* [On the Most Holy Rosary], 21.

occasion to see them in truth—as they really are. This perspective will allow us to transfer the events of the passing day from our memory to our conscience and to evaluate them by God’s measure.

697. The great blessing of a prayerful examination of conscience is self-knowledge. We start paying attention to what we are doing, saying and thinking. We observe within ourselves things that we would never notice without this prayer. At the same time we become aware of our deficiencies without self-justification. While trusting in God’s mercy, Saint Basil the Great teaches:

When the day’s work is ended, thanksgiving should be offered for what has been granted us, or for what we have done rightly therein, and confession made of our omissions voluntary or involuntary, or of a secret fault, if we chance to have committed any in words or deeds, or in the heart itself. For by prayer we propitiate God for all our misdemeanours. The examination of our past actions is a great help toward not falling into like faults again.⁴

698. A fruit of a prayerful examination of conscience is the grace to forgive “those who trespass against us,” and to find inner peace. An important part of the examination of conscience is perceiving God’s plan for us within the events of the passing day. When we recognize God’s action in the day’s events and the people we have met, we become capable of accepting all that happened with gratitude and sense God’s nearness in what we experienced. To conclude our examination of conscience before falling asleep, we may say with the psalmist: “I lie down and sleep; I awake again, for the Lord sustains me” (Ps 3:5).

E. The Place and Time of Prayer

1. Entering into Solitude for Prayer

*Whenever you pray, go into your room.
(Mt6:6)*

699. In the Sermon on the Mount, Christ taught us that during prayer we should “go into our room and shut the door.” The Fathers of the spiritual life frequently offered interpretations of these words. They understood them as an injunction to direct our attention deep within ourselves. This is the interior attention to which Saint Basil the Great refers in his appeal to “Attend to yourself!” The liturgical “Let us be attentive!” continually reminds us of this. The most important reaction to this call is to increase our attention to what is going on within ourselves.

2. How Often Should We Pray?

*Pray without ceasing
(1 Thes 5:17)*

700. The Church guides us on our path of prayer and proposes that we rely on her accumulated experience of prayer. This experience indicates that we need to set aside designated times to speak with God. As a minimum this would be twice a day—in the morning and in the evening. Appropriate prayers for the morning and evening are found in every prayerbook along with other prayers that accompany the believer through the various situations he or she encounters during the day. Prayer is our main rule of life. As we pray more often, we progressively bring prayer closer

to our daily affairs until prayer becomes one of our main daily activities and all other endeavours are filled with the spirit of prayer. This is why prayer and work are two mutually dependent aspects of the Christian way of life. If filled with communion with God, the Christian's life is transformed into a feast, and it becomes a time for our sanctification and the world's transfiguration.

3. Keeping Prayerful Vigil

Blessed, is the one who stays awake.
(Rev 16:15)

701. "Stay awake and pray that you may not come into the time of trial" (Mt 26:41; Mk 14:38). With these words Christ cautioned the apostles in the garden of Gethsemane, and in the parable of the Ten Virgins he warned: "Keep awake therefore, for you know neither the day nor the hour" (Mt 25:13). The spiritual Fathers used the image of sleep to depict the state of the sinful person who "in their sin has fallen asleep unto death." Through sin the person sinks into a dreamy state of self-deception. If this sinful "dreaminess" persists, it ends in *death*—the full incapacitation of the person toward the good, and the lack of will to do what is right.

4. The Mutual Link of Prayer and Fasting

Prayer with fasting is good.
(Tob 12:8)

702. In the Gospels, Christ emphasizes the mutual relationship between prayer and fasting. Both are needed if one is to overcome the influence of the Evil One, that is, if one is to be freed from sin. "This kind cannot be driven out by anything but prayer and fasting" (Mk 9:29, rsv-ce). The Holy Fathers stressed the inseparability of fasting and prayer: "To the measure that you take away from the body, to that measure you will fortify the soul with spiritual strength."⁵ Through fasting, we restrain and check the *outer person* so that through prayer, the *inner person* might thrive. When prayer is separated from fasting, the inner person lacks the necessary conditions for growth.

5. Prayer before Icons

Let your face shine on your servant.
(Ps 30[31]:16)

703. Icons serve prayer so that as the Christian grows spiritually, he or she might gradually pass from faith in the Mystery of God to the contemplation of him "face to face." The Seventh Ecumenical Council teaches that we come to know God through God's Son—the Word and Image of God. Each of the ways of divine knowledge is equally valid and important. In prayer before icons the main *organ* of our communication with God is not our lips, which pronounce the words, but our eyes. With our eyes we look at the image in order to contemplate the imaged Person. Like vocal prayer, prayer before icons is a gradual process, in which we progress as if climbing the rungs of a ladder.

TECHNOLOGY - We have all been forced to learn to live with voice mail as a necessary part of today's technological world. But, have you ever wondered what if God decided to install voice mail? Imagine praying and hearing this...

Thank you for calling My Father's House. Please select one of the following options:

- Press 1 for Requests
- Press 2 for Thanksgiving
- Press 3 for Complaints
- Press 4 for All Other Inquiries

We're sorry, all of our representatives are busy helping other sinners right now. However, your prayer is important to us and will be answered in the order in which it was received, so please stay on the line.

If you would like to speak to God the Father, Press 1. For Jesus, press 2. For the Holy Spirit, press 3.

If you would like to hear King David sing a Psalm while you are holding, please press 4.

To find out if a loved one has been assigned to Heaven, please press 5, enter his or her social security number, then press the pound key. If you get a negative response, try area code 666. For reservations at "My Father's House" please enter J-O-H-N followed by 3-1-6.

For answers to nagging questions about dinosaurs, the age of the earth, or where Noah's Ark is please wait unt you arrive here.

Our computers show that you have already prayed once today. Please hang up and try again tomorrow.

This office is closed for the weekend to observe a religious holiday. Please pray again Monday after 9:30 a.m. If you need emergency assistance when this office is closed please contact your local pastor.

Sunday offering for October 23

Amount	Number
\$5.00	1 (loose)
\$15.00	1
\$20.00	4
\$40.00	2
\$80.00	1
\$85.00	1
\$400.00	1
<hr/>	
\$795.00	

Parishioner Total: \$795.00
Average / parish household (42): \$10.19
Weekly Stewardship Goal: \$2200.00

Deficit: (1,405.00)
Year-to-date deficit: (\$45,098.00)

PARISH COMMITTEES
FINANCE COMMITTEE:

Myra Heltsley
Stephen Hojsan
Maria Hughes
Bohdan Kniahynyckyj

PASTORAL COUNCIL:

Vladimir Bachynsky
Olena Bankston
Gabriel Espedal
Mark Hartman
Luke Miller

STEWARDSHIP (FUNDRAISING) COMMITTEE:

Bohdan Knianynyckyj
Susan Avant
John Heltsley (*fundraising consultant*)

SOCIAL COMMITTEE

Olena Bankston
Olga Fedunyak
Michael Miller
Olga Miller
Lubomyra Yoldas

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Driving Out Demons

Listen to me, dearly beloved, listen to me or this sweat of mine may bear witness against you; listen to me. When the apostle James was talking about faith and works against those who thought their faith was enough, and didn't want to have good works, he said, "You believe that God is one; you do well; the demons too believe, and tremble" (James 2: 19). Will the demons, do you suppose, be delivered from eternal fire, just because they believe and tremble? Look, there's what you heard in the Gospel, what Peter said: "You are the Christ, the Son of the living God" (Mt 16: 16); read, and you'll find the demons said, "We know who you are, the Son of God." Peter, though, is praised, the demons put down. One voice, different deeds. What distinguishes these two confessions from each other? Love is praised, fear condemned. I mean, the demons didn't say this out of love, "You are the Son of God." They said this out of fear, not love.

Hope in the Lord, and join good deeds to

true faith. Confess that Christ has come in the flesh, both by believing and by living good lives, and hold on to both as received from Him, and hope for both to be increased and perfected by Him. For cursed is everyone who places his hope in man. And it is good for any of us, that whoever boasts, should boast in the Lord.

Turning to the Lord God the Father almighty, from a pure heart, as far as our littleness is able, let us give Him the most sincere and true thanks; praying His singular gentleness with our whole hearts, that He would be pleased at His good pleasure to hearken to our prayers; that He would also drive the enemy away from our actions and thoughts with His great power; that He would increase our faith; guide our minds, grant us spiritual thoughts, and bring us to share in His own bliss.

St. Augustine of Hippo

**For more information on Eastern spirituality, visit
www.ecpubs.com**